

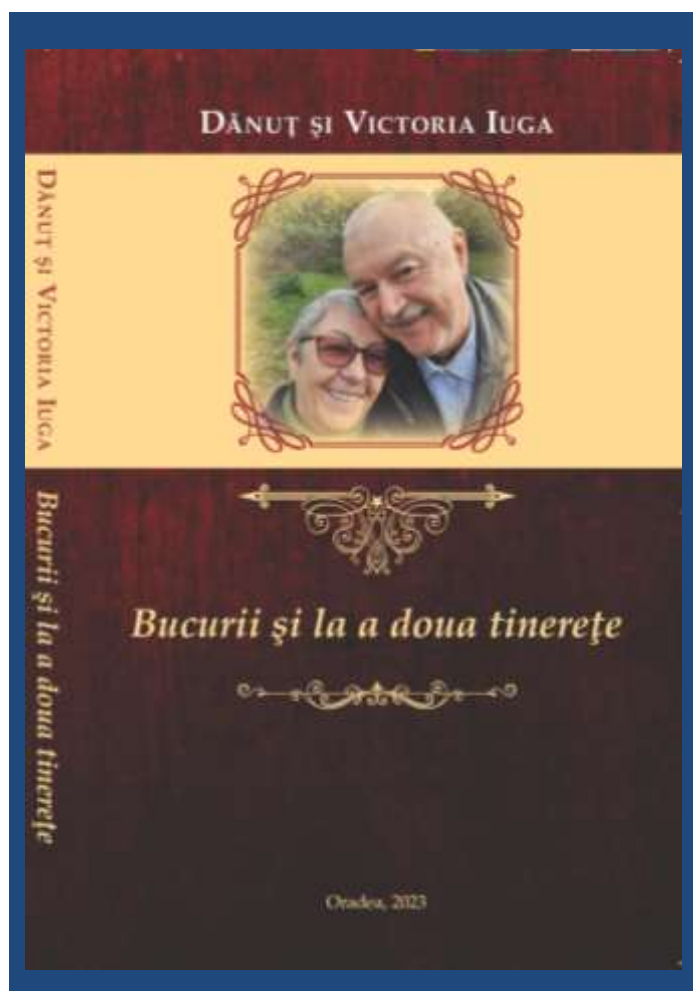

AVRAM IANCU - 200!

BUCURII ȘI LA A DOUA TINEREȚE (fragment)

DANUT SI VICTORIA IUGA

Recunoști că ai avut și avantaje, sau noroc: ai avut două salarii, chiar dacă la acea firmă „prăpăstioasă” aveai jumate de normă, salariul tău a fost întreg, adică cam patru milioane pe vremea aceea, iar de la biroul de unde ai plecat, iar primeai un salariu întreg, un pic mai mult.

Ai avut noroc cu directorul pus și el de la o altă firmă tot cu jumate de normă (o firmă de distribuție care era în chirie la firma ta, dar tot firmă din grup) că a făcut el listele de disponibilizări a personalului la șomaj. Ție îți era greu s-o faci, să trimiți oamenii în șomaj! Alții au plecat în pensie de boală, cei care se puteau pensiona au făcut-o, dar majoritatea au fost trecuți în șomaj.

După câteva luni, directorul cel cu jumate de normă s-a săturat și a plecat. Atunci administratorul unic, un băiat de omenie (erau numiți de patron, angajați de la sediul central al firmei, iar aici aveau o indemnizație mică stabilită de AGA) te-a rugat să găsești tu un director. Tu te-ai orientat în firmă, unde era un tânăr ce venise de un an de pe băncile facultății care era pus pe lista de șomaj. Nu ai gândit mult, că l-ai chemat la tine în birou și i-ai propus. Săracul, plin de emoții și teamă a acceptat, dar cu rugămintea să îl ajuți și tu. Nu a

fost o problemă, că ai știut lucra cu oamenii la acea firmă de „groază și prăpăstioasă” –societate pe acțiuni. Așa ai devenit și tu aici Tora, „buna lumii”. Munca de „Sisif” a constat și în acele disponibilizări până au rămas șapte oameni, strictul necesar în firmă, apoi erau acei cu controalele pe capul tău, creditele la bancă, datoriile la bugetul de stat și local, furnizorii de energie, apă, marfa expirată ce se găsea în depozite. Agenții de vânzări au plecat și ei că nu își mai aveau obiectul de activitate cu atâta marfa expirată. Clienții au dispărut, nu au mai putut fi încasați, tu i-ai trecut pe pierderi, plus cele cinci miliarde, iaca pierderea a fost enormă.

Dar să nu bag cititorii în ceață, dacă firma ta nu avea numai „prăpăstăni” de unde a dat marfă de cinci miliarde la firma fantomă? Am scris mai sus că în firma ta erau vreo două- trei firme în chirie, dar erau firme din grup, ale aceluiași patron. Într-un depozit mare, era o firmă de distribuție care a vândut produse la firma ta „de groază” să facă și ea bani, apoi se compensa cu chiria! Ei, această marfă au vândut-o mai departe cei din firma ta la cea care a păcălit-o. Norocul cu aceste firme din grup care erau în chirie la firma unde ți-ai băgat capul, că din când în când la insistențele tale mai plăteau chiria, așa ai putut achita salariile, furnizorii și ratele la bancă. Administratorul unic, acel băiat de omenie s-a retras și el după un an, venise alt administrator căruia i-ai prezentat firma de „groază” și i-ai explicat că trebuie distrusă marfa expirată, vândute toate mașinile, camioanele, stivuitoarele, golite toate depozitele, șoproanele tot ce se putea închiria, el nu și-a asumat, zicea că doar AGA o poate face.

Alte avantaje, pe lângă că aveai două salarii ai avut mașină cu șofer un an de zile. Nea Nelu, șoferul a stat un an după care s-a pensionat de boală, vedea că tu ai carnet de șofer și ți-a predat mașina firmei pe care ai condus-o până ai plecat din firmă, acum acea mașină e „pe butuci” în curtea firmei. Dar invidioșii și hidoșii stau după colț și pândesc! Erai plătită și de la biroul din sediul central al societății, dar nu călcai pe acolo. Asta a observat mulți, nu mai zic de invidie, a apărut o doamnă propusă mare șefă la sediu central al firmei, care a insistat la patroană să te angajezi acolo cu normă întreagă unde lucrezi, adică la firma de „groază-prăpăstioasă”. Dar patroana văzând cum te-ai implicat nu dorea să te piardă și ți-a propus tot cu normă întreagă o funcție de inspector-șef de vânzări pe firma de distribuție, tot a lor,

AVRAM IANCU - 200!

ce stătea în chirie în firma ta de „groază” cum ziceai tu. Iaca, te-ai ales cu o altă muncă de „Sisif” cu agenți comerciali, cu director și directori de vânzări. Fiind toți bărbați te invidiau și ai văzut că nu te plăceau, dar nu ai avut tu treaba nimănui. Nu comentau, că ordinul venise de sus, iar vestea despre tine cât ești de bună acolo în ceea ce faci îi făceau și mai invidioși pe toți. Aici, ca inspector-șef de vânzări, dragă Tora, iar te-ai vârât în toate. Tot ce găseai în neregulă făceai scris directorului regional. Cum să te iubească directorul de la firma de distribuție, când cu orice reclamație era vizat el?

Însă când trecea o lună și erai prinsă cu firma de „groază” și nu făceai reclamații dincolo la firma de distribuție unde aveai acea funcție faină, erai bine plătită cu procent din încasări! Nu puteai să mergi tot așa? Pe truda, tu? Dar cum invidioșii și oamenii răi sunt la tot pasul, aici în firma de distribuție, ca inspector -șef de vânzări, directorul atâta a bâzâit să scape de tine, că nu ai stat decât un an că te-au pus economiștii în birou cu un contabil-șef și o fată. Iar când contabilul șef a dorit să plece iar ți s-a propus să iei postul de contabil șef și te-a lăsat patroana o lună să vezi ce ai de făcut, până la plecarea lui. Ei, aici ai fost isteată sau mai bine zis ai fost și corectă. Ai văzut cum se lucrează și cât e de stat în birou și nu te-ai băgat. Mai mult ai spus patroanei că acolo e necesar două persoane, din care unul contabil-șef. Așa au ajuns acolo două fete de la sediu central, una contabil șef și cealaltă contabil-șef adjunct. Iar tu Tora ai rămas economiștii și te ocupai de compensări, iar te duceai pe teren și cu agenții de vânzări. Lumea ta! Iaca, dragă Tora câte avantaje ai avut: două salarii, unul la firma ta de groază, jumate de normă și unul la firma de distribuție, care era în chirie la cea de groază, în aceeași curte, apoi muncă de teren, mașină la dispoziție pe care ai folosit-o și în interesul tău, telefon deșept. Oamenii din firma de „groază-prăpăstioasă” au plecat, fie în pensie, fie în altă parte, cum am spus. Directorașul (director-general, numărul doi) pus de tine, s-a implicat la început, până a prins gust de putere. Pleca cu secretara care era și casieră, fie la bancă, la finanțe, motivau ei! Se vede treaba că exact ca și în politică, puterea și funcția buiește omul. Culmea, numai pe tine funcția nu te-a schimbat! După ce a venit și un tânăr, băgat pe pile acolo, pe tine doar te-au informat să îl angajezi, s-a luat cu el numărul doi, au făcut firmă împreună să mai facă un ban că aici salariile erau mici, datoriile încă mai existau, doar de credit ai scăpat firma. Din partea ta, Tora „buna lumii”, fiecare angajat făcea ce dorea, le cereai atâta să își facă și treaba lor. Contabila își aducea la muncă actele de la firmele la care făcea evidența contabilă, doamna de la resurse umane dorea să se pensioneze anticipat, văzând care e situația în firma voastră „de groază-prăpăstioasă”, dar nu ai lăsat-o. În felul acesta, pe două firme ai rămas doar șapte ani, cu o normă întreagă la firma de distribuție ce era în chirie, unde salariul era bun, iar jumate de normă la firma ta de „groază” unde salariul chiar dacă întreg la început devenise mic, că nu era din ce, iar trecând anii peste el, cel de la început, a pierdut bietul din putere, devenise 1200 lei! Săracul salariu!

Dar nici administratorul nu se implica, mai mult nefiind economist cerea din doi în doi ani corpului de audit să fii verificată. Culmea ghinionului sau al invidioșilor? Șef la acel birou de audit era tocmai șefa de la biroul de credite, „prietena ta”, ziceai tu, cu care ai lucrat la bancă! Prietenă, pe truda! Și ea făcea parte din categoria invidioșilor cărora nu le plăceau că patroana te lăuda peste tot. Atâta treabă ai avut tu! Și nici nu te-ai lăsat intimidată chiar dacă au găsit nereguli, le făceai de fiecare dată contestații și nu te lăsa! Asta ai fost tu! O năzdrăvană! După cei șapte ani s-a schimbat iar administratorul unic (numărul unu) care fiind economist, nu mai veneau în control cei de la audit și îți cerea lunar actele. Asta nu era o problemă pentru tine. Tot atunci, odată cu venirea noului administrator unic la firma de groază, ai fost atâta „săpată” de directorul din firma de distribuție, că s-a săturat de tine, dar și tu te-ai săturat de ei și ai trecut cu normă întreagă pe firma de groază, unde salariul era mic, că nu era încă de unde, după ce s-au tăiat zerourile la milioane, a rămas cum am spus mai sus doar 1200 lei! La sediul central un economist ce stătea toată ziua în birou avea 2500 lei, iar tu erai contabil șef nu un economist în birou! Vezi, Tora dacă rămâneai la birou de la început nu mai treceai prin atâta „provocări”! Niciun bai, zici tu! Te-ai descurcat și cu banii că aveai câteva firme private la care le făceai evidența contabilă (dar nu pe cabinet) adică, te descurcai tu!

Odată cu venirea noului „numărul unu” ai cerut o mărire de salarii, și așa ai ajuns la 1500 lei! Mare mărire! Dar tu te-ai bucurat. Întotdeauna ai știut să apreciezi și să te mulțumești și cu puțin! (aveai iubire multă de la Nuțu tău!!) Apoi ai obținut aprobare de la „numărul unu” care înțelegea situația, să eliberezi toate șoproanele de mașini, stivuitoare, depozitele de marfa expirată și doar așa ați putut să închirați toate spațiile, tu și directorașul (numărul doi). Iar după alți câțiva ani doar tu cu directorașul ați mai rămas la firma de „groază” care încet, dar sigur devenise „firmă pe profit” fără datorii că doar trăia din chirii. Din profitul realizat anual ai scăzut pierderile acelea enorme. Și după ce ai plecat au mai

AVRAM IANCU - 200!

rămas pierderi de recuperat dar foarte puține. Angajații s-au retras, trebuiau făcute doar facturi de chirie și salarii. Ai preluat tu toate hârtiile. Mare brânză! Ziceai tu! După ce ai rămas tu și numărul doi, că numărul unu era într-un „glob de cristal” (protejat de patron), acolo la sediul central al firmei, ai îndrăznit să ceri salarii mai mari, că doar firma era pe profit, era totul închiriat și era de unde, mai mult te apropiiai de pensie! Chiar ai ajuns la patroană văzând că numărul unu nu se sinchisește, doar de indemnizația lui s-a preocupat, pe care a mărit-o substanțial, doar era protejatul patronului. Dar nici patroana nu a trecut peste numărul unu că doar de aceea îi numește pe la alte firme administratori, să își asume responsabilități. Ai lăsat de la tine! Dar nu mult, că ai tot insistat la „numărul unu” până a fost de acord cu o mărire ție și „numărului doi” de la 1500 la 2500 brut, să nu vă buieciți. Înainte de pensia ta cu doi ani, iar ai insistat pentru o mărire că erau închiriate toate spațiile, datorii nu mai erau, profit era. Ai făcut tu actele și le-ai dus la semnat la „numărul unu” de la 2500 la 3800 lei brut. Am înțeles de ce a semnat iute, iute: împreună cu numărul doi ați fost de acord să fie egalitate și frăție, să fiți toți egali în drepturi că doar trei ați mai rămas. În cazul acesta, cu ideea ta de „egalitate” numărul unu a fost de acord! Cum naiba să nu fie când ați dat de la voi să fiți egali? Astfel, salariile au fost mărite au fost date și premii de câte ori se ivea ocazia, că era de unde, dar întotdeauna egalitate între voi, trei!